

Sygn. akt IV P-Pm-upr 67/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sądowy Barbara Małecka

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2018r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Skarbu Państwa - 24 (...) Oddział (...) w G.**

przeciwko **S. P. (1)**

o odszkodowanie

Powództwo oddala.

SSR Bożena Makowczenko

Sygn. akt IV P 67/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13.10.2017 roku powód **Skarb Państwa – 24 (...) Oddział (...) w G.** wnosił o zasądzenie od pozwanego kwoty 2176,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04.10.2017 roku do dnia zapłaty a nadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wywodził, że pozwany pełnił służbę wojskową w Jednostce Wojskowej numer (...) w G.. W trakcie pełnienia służby pozwany pobrał na stan ze sprzętu łączności i informatyki m.in.: system MS W. (...) na CD Rom, system MS W. (...) na CD Rom, podkładka pod mysz D., zasilacz D. (...), pokrywa kabli D. (...), program (...) 9.0 na CD, program D. and U. na CD, program P. (...) 8.1 na CD, program (...) na CD, program (...) S. business 2007 na CD i instrukcja wprowadzenia, przewód telefoniczny, wtyczka telefoniczna, instrukcja obsługi, opis kompletu przemysłowego, przewodowa myszka laser D., dokumentacja drukarki Samsung ML - 45, dokumentacja drukarki K. (...). W trakcie rozliczenia pozwanego w związku z jego przeniesieniem do 3 (...) Brygady O. Terytorialnej w R. stwierdzono brak wskazanych wyżej przedmiotów. W związku z powyższym wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające, w wyniku którego stwierdzono, że pozwany na skutek nierozliczenia się z powódką t.j nie zdania posiadanego sprzętu, doprowadził do powstania szkody na kwotę 2076,89 zł. Postępowanie to prowadziła Jednostka Wojskowa (...) w G., której statutowym działaniem jest m.in. obsługa finansowa Jednostki Wojskowej (...) w G., w tym dochodzenie roszczeń finansowych przed sądami. Pozwany pismem z dnia 20.04.2017 roku oświadczył, iż rozliczył się całkowicie z jednostką (...) w G. niemniej jednak na podstawie dalszego postępowania wyjaśniającego ustalono, że pozwany nie rozliczył się z powódką z posiadanego sprzętu i doprowadził do powstania braków w ukompletowaniu sprzętu łączności informatyki w kwocie 2076,89 zł. W związku z powyższym wezwano pozwanego do zapłaty tej kwoty a wobec braku reakcji po stronie pozwanego zdecydowano o skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego.

Jako podstawę prawną roszczenia powód wskazał art.3 i następne w związku z art.18 ustawy z dnia 25.05.2001r. roku o odpowiedzialności majątkowej żołnierzy.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego dnia 04.10.2017 roku pozwany **S. P. (1)** zaskarżył orzeczenie w całości i podniósł wadliwość argumentów materialnych powoda polegających na tym, że w treści uzasadnienia powód niesłusznie i w sposób dla pozwanego krzywdzący oskarżono go o nie rozliczenie się jednostką w G.. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości a w swoim uzasadnieniu podniósł, że rozkazem personalnym nr 109 Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych z dnia 23.12.2016 roku został zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego dowódcy baterii w 15 Pułku Przeciwlotniczym w G. i z dniem 23.01.2017 roku wyznaczony na stanowisko służbowe do 3 (...) Brygady O. Terytorialnej w R.. Aby wykonać powyższy rozkaz pozwany musiał rozliczyć się m.in. ze sprzętu mu powierzonego co też uczynił z dniem 18 stycznia 2017r. W karcie obiegowej rozliczenia się z jednostką wojskową nr (...) znajdują się podpisy szefów poszczególnych służb i osób funkcyjnych, u których całkowicie rozliczył się z powierzonego sprzętu. Dodatkowo dowódca jednostki nr (...) w swoim rozkazie dziennym nr 14/17 z 20.01.2017 roku potwierdził pisemnie rozliczenie się pozwanego z jednostką.

W ocenie pozwanego zatem protokół niedoboru strat, który powstał 2 miesiące po jego ubyciu z jednostki wydaje się być wydany w sposób irracjonalny a kwoty w nim zawarte są niewspółmierne do średniej ceny rynkowej przedmiotów określonych w protokole. Pozwany nadto podniósł, że notatka służbowa z dnia 18.01.2017 roku K. W. (1) odnosi się do przyjęcia sprzętu na stanowisku służbowym oficera sekcji S -3 podczas gdy pozwany zdał te obowiązki i przekazał je na początku lipca 2016 roku, gdyż od dnia 13.07.2016 roku był na stanowisku dowódcy baterii. Obowiązki dowódcy baterii zdał pozwany K. Ł. (1) w styczniu 2016 roku przed podejściem z jednostki. Nadto, w dniu 18.01.2016 roku pozwany obecny był w 24 (...) G., gdzie zebrał wszystkie podpisy na karcie obiegowej i na pewno nie spotkał się z tym żołnierzem a tym bardziej nie przekazywał mu żadnego sprzętu, gdyż wcześniej przekazał obowiązki dowódcy baterii co potwierdzają podpisy na karcie obiegowej.

Pozwany podkreślał, że w dniu 18.01.2017 roku podczas pobytu u powoda otrzymał pisemne potwierdzenie przez wszystkich funkcyjnych jednostki, łącznie ze sprawdzeniem czy nie zalega ze sprzętem w systemie informatycznym o całkowitym rozliczeniu się. Zostało to odzwierciedlone w cytowanym wyżej rozkazie dowódcy. Ponadto, ubywając do jednostki w R. otrzymał pozwany zaświadczenie o rozliczeniu się kadrowym z jednostką wojskową, które również potwierdzona, że żądanie powoda jest nieuzasadnione.

Sąd ustalił, co następuje:

Bezspornym w sprawie pozostawało, iż pozwany S. P. (1) służył w JW nr (...) w G. – początkowo był dowódcą sekcji S-3 a od lipca 2016r. – dowódcą baterii przeciwlotniczej. Z dniem 23 stycznia 2017r. pozwany, rozkazem dowódcy jednostki płk S. K. z dnia 20 stycznia 2017r. nr 14/17, skierowany został do 3 (...) Brygady O. Terytorialnej w R.. W rozkazie tym stwierdzono nadto, iż pozwany rozliczył się całkowicie z JW. (...) G. oraz z 24 (...) G.. Pozwany otrzymał przy tym zaświadczenie wydane przez dowódcę JW. (...) w G. o całkowitym rozliczeniu się pozwanego z jednostką z dniem 20 stycznia 2017r.

Wydanie owego zaświadczenia i rozkazu poprzedzone było uzyskaniem przez pozwanego na karcie obiegowej podpisów wszystkich wskazanych w niej osób potwierdzających fakt rozliczenia się pozwanego z powierzonego mu mienia w poszczególnych służbach.

Mimo to, meldunkiem z dnia 20 stycznia 2017r. złożonym dowódcy JW. w G. i 24 (...) przez ppor K. W. (1) zawiadomiono o ujawnieniu w dniu 20 stycznia niedoboru w mieniu jednostki. Wskazano w meldunku, że o godz.10.02 tego dnia został komisyjnie przekazany sprzęt komputerowy w obecności chor. P. K. K. W. (1), przejmujący obowiązki dowódcy sekcji S - 3, podał, iż pozwany rzucił na biurko klucz od sejfu wraz z 6 płytami CD i powiedział, że wszystkie rzeczy są w sejfie. Po otwarciu sejfu okazało się, że ujawniono liczne braki w sprzęcie. Wyszczególniono w meldunku owe braki składające się na 28 kolejnych pozycji. Z kolei, w piśmie z dnia 2 marca 2017r. K. W. (1) sprostował informacje na temat braków w mieniu i podał, iż po dokładnym przeszukaniu wyposażenia kancelarii w dniu 28 lutego 2017r. znalazł poszczególne elementy wyposażenia zawarte w poprzednim meldunku. Wskazał jakie mienie zostało

odnaleziono a 8 poprzednich wpisów o braku okazało się omyłkowych. W protokole niedoboru wskazano 17 pozycji brakującego mienia na łączną kwotę 2076,89 zł.

Do pozwanego wystosowano wezwanie do zapłaty na wymienioną wyżej kwotę. Pozwany odmówił zapłaty a w piśmie z dnia 20 kwietnia 2017r. podał, że w dniu 20 stycznia 2017r. całkowicie rozliczył się z jednostką czego dowodem jest rozkaz dzienny dowódcy z dnia 20 stycznia 2017r. i karta obiegową.

Zgodnie z rozkazem dowódcy z dnia 26 kwietnia 2017r. wszczęto postępowanie wyjaśniające, które prowadził T. O. (1). Swoje pisemne oświadczenia w ramach owego postępowania złożyli: ppor K. W. (1), chor. P. K. i plut. R. W.. Do pozwanego nie wystosowano wezwania do złożenia wyjaśnień ani też nie wezwano go do stawienia się w jednostce i złożenia takowych ustnie. Pozwany nie miał też wiedzy, iż takowe postępowanie się toczy.

W sprawozdaniu z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wskazano, że szkoda w mieniu powstała w dniu 26 kwietnia 2017r. i stanowią ją braki w ukompletowaniu sprzętu łączności i informatyki. Wysokość szkody – umyślnej - ustalono na kwotę 2076,89 zł a jako osobę odpowiedzialną wskazano pozwanego S. P. (1).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie – dokumentów w postaci: kopia karty sprzętu k. 10, kopii karty kontroli technicznej k. 11, kopii opisu kompletu przemysłowego k. 12, kopii notatki z dnia 18.01.2017r. k. 13, kopii karty obiegową k. 14-15, 51-52, kopii meldunku k. 1617, kopii sprostowania k. 18, kopii protokołu szkody k. 19, kopii rozkazów k. 20-21,29, 30, 50,54, kopii oświadczenia pozwanego k. 22, kopii oświadczeń k. 23-25, kopii protokołu k. 2627, kopii opinii k. 28, kopii wezwań do zapłaty k. 31-36, kopii protokołu przyjęcia obowiązków k. 53, kopii zaświadczenia k. 55, zeznań świadków: K. W. k. 115- 115v, K. Ł. k. 115v116, T. O. k. 136-136v, zeznań pozwanego S. P. k. 159-160 .

Zważyć należy, co następuje:

Zgodnie z art.3 ust. 1 ustawy z dnia 25 maja 2001r. o odpowiedzialności majątkowej żołnierzy zawodowych żołnierz, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków służbowych **ze swojej winy** wyrządził szkodę w mieniu, ponosi odpowiedzialność majątkową w granicach rzeczywistej straty i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynikła szkoda.

Właściwy organ jednostki organizacyjnej jest obowiązany wykazać okoliczności uzasadniające odpowiedzialność majątkową żołnierza oraz wysokość wyrządzonej szkody (art.4 tej ustawy).

A zatem, aby można było mówić o odpowiedzialności majątkowej żołnierza spełnione być muszą przesłanki: mienie musi być żołnierzowi prawidłowo powierzone, żołnierz ponosi winę w swoim działaniu lub zaniechaniu, żołnierz musi nienależycie wykonać swoje obowiązki lub nie wykonać ich wcale. Oprócz tego, rzecz jasna, wynikiem powyższego musi być szkoda o określonej wysokości będąca normalnym następstwem działań lub zaniechań żołnierza.

Powyższe oznacza, że odpowiedzialność majątkowa żołnierzy oparta jest na zasadzie winy a nie ryzyka.

Ciężar wykazania powyższych przesłanek spoczywa, rzecz jasna, na powodowej jednostce.

Pozwany nie kwestionował istnienia samej szkody. Podnosił, iż wymieniony w pozwie sprzęt nie został mu przydzielony. Pracował na komputerach, ale nie ma wiedzy do kogo były one przypisane. Ponadto, zarzucał pozwanemu, iż został całkowicie rozliczony z jednostką o czym świadczą takie dokumenty jak karta obiegową oraz rozkaz dowódcy z dnia 20 stycznia 2017.

Zadaniem zatem powoda było wykazanie, iż po pierwsze – wskazany w pozwie sprzęt został pozwanemu przydzielony, po drugie - że pozwany nie rozliczył się z tego mienia, po trzecie – że po stronie pozwanego doszło do nienależytego wykonania swoich obowiązków.

W przekonaniu Sądu powód nie wykazał żadnej z wyżej wymienionych przesłanek .

Powód nie wykazał w szczególności, że to właśnie pozwanemu opisany w pozwie sprzęt został powierzony z obowiązkiem rozliczenia się z niego. Żaden z dokumentów załączonych do pozwu faktu tego nie potwierdza. Przesłuchany zaś w sprawie K. W. (1) zeznał, iż określone mienie jako brakujące wskazywał wyłącznie na podstawie kart sprzętu czy jego opisu a nie na podstawie protokołu przyjęcia sprzętu przez pozwanego. Co więcej, mowa jest w pozwie o tym, iż do nie rozliczenia się pozwanego z jednostką doszło w styczniu 2017r. czyli w czasie gdy pozwany pełnił służbę na stanowisku dowódcy brygady. Tymczasem, zarówno załączone do pozwu dokumenty jak i zeznania przesłuchanych w sprawie świadków wskazują, iż mienie wymienione w protokole szkody dotyczy stanowiska dowódcy sekcji S – 3. Skoro tak, mienie to winno zostać rozliczone już w lipcu 2016 roku kiedy to pozwany z dniem 19-ym lipca przestawał pełnić stanowisko dowódcy tej sekcji a objął stanowisko dowódcy baterii. Pełnienie jednocześnie dwóch stanowisk jest, w ocenie Sądu, wykluczone mimo, iż niektórzy z przesłuchiwanym świadków zdawali się tak sądzić. Co więcej, wszyscy w zasadzie świadkowie zeznawali, iż nie mają wiedzy czy owo mienie zostało powierzone właśnie pozwanemu i kiedy oraz komu mienie wymienione w meldunku a następnie w protokole szkody, zostało przypisane .

Skutkiem braku pierwszej i podstawowej przesłanki omówionej wyżej jest przyjęcie, iż brak jest też kolejnych – nie rozliczenie się przez pozwanego z powierzonego mu mienia oraz wina pozwanego.

Niezależnie od powyższego wypadu w tym miejscu zaznaczyć istnienie takich dokumentów jak karta obiegowa pozwanego ze stycznia 2017r. oraz rozkaz dowódcy JW. (...) w G., z których to wynika, iż to właśnie poprzedni pracodawca pozwanego potwierdził, iż pozwany całkowicie rozliczył się z jednostką w zakresie powierzonego mu sprzętu. Czym innym bowiem są podpisy na owej karcie złożone przez konkretne osoby w imieniu poszczególnych służb – także w zakresie sprzętu informatycznego oraz rozkaz dowódcy jednostki potwierdzający takie rozliczenie? Sami świadkowie, w tym i osoba prowadząca postępowanie wyjaśniające w sprawie szkody w mieniu, potwierdzali, iż takie dokumenty stanowią dowód tego, że pozwany rozliczył się z jednostką w zakresie mienia. Wprawdzie świadek O. wywnioskował, iż można tu mówić o formalnym a nie faktycznym rozliczeniu to jednak, w ocenie Sądu, takiego rozdzielenia znaczenia dokumentów przyjąć nie można. Skoro powód podważał owo rozliczenie winien był wykazać nieprawdziwość owych zapisów, czego zdaniem Sądu nie uczynił.

I na koniec, powód – w ocenie Sądu – nie wykazał czy a jeśli tak, to jakie obowiązki służbowe zostały przez pozwanego naruszone.

Jeśli przyjąć, że powód zarzuca pozwanemu naruszenie ogólnego obowiązku dbałości o mienie jednostki, to jest to ujęcie zbyt ogólne i nie wystarczające a przecież powód podnosił istnienie po stronie pozwanego winy umyślnej w doprowadzeniu do niedoboru. Nie wiadomo zatem na czym owo naruszenie obowiązków polegało, czego zaniechał lub co zostało źle wykonane przez pozwanego, że doprowadziło do powstania braków.

Brak jest zatem po stronie pozwanego kolejnej przesłanki – winy.

Wypadu w tym miejscu zaznaczyć, że poprzez pojęcie winy z art. 3 wymienionej na wstępie ustawy należy rozumieć jedynie jej element subiektywny, jak to ma miejsce w ujęciu karnistycznym (tak B. D. R. artykuł (...).2002.4.77 Odpowiedzialność majątkowa żołnierzy w świetle ustawy z 25 maja 2001 r. Teza nr 1). Mówimy tu zatem, zgodnie z art.9kk, że czyn popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi, popełniony nieumyślnie natomiast, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

Żadna z tych przesłanek nie ma odniesienia w sprawie niniejszej do pozwanego.

Podsumowując, stwierdzić należy, iż powód nie wykazał by to pozwany odpowiadał za powstałą szkodę w mieniu powoda w związku z czym orzec należało o oddaleniu powództwa w całości.